

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 59/08-28

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 6. mája 2008 v senáte zloženom z predsedu Ľubomíra Dobríka a zo sudcov Jána Auxta a Rudolfa Tkáčika prerokoval sťažnosť P. P., V., zastúpeného advokátom JUDr. M. B., M., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 32/97 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo P. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 32/97 p o r u š e n é b o l i .

2. Okresnému súdu Martin v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 32/97 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. P. P. p r i z n á v a finančné zadost'učinenie v sume 100 000 Sk (slovom stotísíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Martin p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Martin j e p o v i n n ý uhradiť P. P. trovy konania v sume 6 732 Sk (slovom šesťtisíc sedemstotridsaťdva slovenských korún) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jeho právneho zástupcu advokáta JUDr. M. B., M.

5. Vo zvyšnej časti s'ťažnosti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 59/08-12 zo 4. marca 2008 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie s'ťažnosť P. P. (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Martin (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 32/97.

Predsedníčka okresného súdu sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadrila k s'ťažnosti podaním sp. zn. Spr. 327/08 doručeným ústavnému súdu 10. apríla 2008, v ktorom okrem iného uviedla:

„1. Ústavná s'ťažnosť sa týka namietaných priet'ahov v konaní Okresného súdu Martin sp. zn. 6 C 32/1997, ktoré konanie sa začalo na tunajšom súde dňa 2. 1. 1997 a doposiaľ nie je právoplatne skončené.“

2. Sťažovateľ využíjúc právo podľa ust. § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov podal sťažnosť na prietahy v konaní dňa 3. 6. 2004, ktorá bola riešená predsedníčkou súdu pod Spr. 2049/04, Spr. 2019/05, Spr. 717/08, kde bolo konštatované, že vo veci k prietahom došlo a to zo strany okresného súdu v dobe od 22. 1. 1997 - 7. 1. 1998, od 1. 6. 1998 do 27. 3. 1999, od 6. 5. 1999 do 26. 10. 2000, od 13. 12. 2000 do 13. 6. 2002, od 18. 9. 2002 do 7. 10. 2003, od 19. 11. 2003 do 30. 3. 2004. Doba od 6. 9. 2004 do 29. 4. 2005, kedy vo veci bolo podané odvolanie a konal Krajský súd Žilina nebola hodnotená. Zo spisu naopak vyplýva, že nie vždy bola súdu zo strany účastníkov alebo ich právnych zástupcov poskytnutá potrebná súčinnosť (dokladovanie tvrdení o krádežiach vecí, novooznačené dôkazy, neprítomnosť na pojednávaniach). Naposledy bola sťažnosť sťažovateľa riešená predsedníčkou súdu dňa 14. 12. 2007 pod Spr. 2038/07, kedy bolo konštatované, že na základe chronológie úkonov k prietahom v konaní došlo, avšak na vzniku prietahov a právoplatnom neukončení veci sa výraznou mierou podieľali účastníci konania (neúčast' na pojednávaní dňa 22. 10. 2007). Tiež za procesné sťažujúce v postupe vo veci sa javí podávanie rôznych procesných návrhov, odvolaní, čo sťažuje postup súdu, a čas, ktorý mohol byť sústredenejšie a plynulejšie venovaný vybaveniu vo veci samej.

Z obsahu spisu Okresného súdu Martin zn. 6 C 32/1997 vyplýva nasledovná chronológia úkonov súdu a účastníkov konania.

Vec napadla na tunajší súd dňa 2. 1. 1997. Jedná sa o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva po rozvode manželov, pričom masu BSM tvorí rodinný dom a hnutelné veci v počte viac ako 263 položiek. Vzhľadom k rozporným tvrdeniam účastníkov o nadobudnutí hnutelných vecí, bolo potrebné vypočúť viacerých svedkov.

Procesné úkony od nápadu veci:

ROK 1997:

- 2. 1. - doručený návrh
- 7. 1. - výzva navrhovateľovi na zaplatenie súdneho poplatku
- 7. 1. - výzva odporkyni na vyjadrenie sa k návrhu
- 16. 1. - navrhovateľ podal žiadosť o oslobodenie od platenia súdneho poplatku
- 22. 1. - doručené vyjadrenie odporkyne k návrhu na vyporiadanie BSM

ROK 1998

- 7. 1. - sudca nariadil pojednávajúce na 29. 1. 1998*
- 29. 1. - pojednávajúce odročené na 19. 2. z dôvodu hospitalizácie odporkyne*
- 19. 2. - pojednávajúce po vypočutí účastníkov konania- odročené za účelom zabezpečenia dokumentácie po krádeži vecí patriacich do BSM po oznámení sp. zn. v trestnom konaní zo strany účastníkov*
- 19. 5. - výzva právny zástupcom účastníkov na oznámenie sp. zn. predmetných konaní*
- 27. 5. - doručená odpoveď právneho zástupcu navrhovateľa*
- 1. 6. - doručená odpoveď právnej zástupkyne odporkyne*

ROK 1999

- 27. 3. 1999 nariadené pojednávajúce na 6. 5. 1999*
- 6. 5. - odročené pojednávajúce pre PN navrhovateľa*

ROK 2000

- 18. 1. - doručená žiadosť odporkyne na pokračovanie v konaní s tým, že uviedla, že PN, ktorá u nej trvala celý rok 1999 je už ukončená*
- 26. 10. - nariadené pojednávajúce na deň 13. 11. 2000*
- 13. 11. - pojednávajúce odročené pre neprítomnosť PZ navrhovateľa a odporkyne na 4. 12. 2000*
- 4. 12. - pojednávajúce po vypočutí účastníkov odročené - poskytnutie lehoty 1 mesiaca na uzavretie mimosúdnej dohody.*
- 13. 12. - navrhovateľ predložil listinný dôkazový materiál*

ROK 2002

- 13. 6. - nariadené pojednávajúce na deň 5. 8. 2002*
- 5. 8. - pojednávajúce po vypočutí strán odročené na 26. 8. 2002*
- 5. 8. - došlo vypovedanie plnej moci PZ navrhovateľa*
- 21. 8. - navrhovateľ študoval spis*
- 26. 8. - vykonané pojednávajúce odročené na 16. 9. 2002*

16. 9. - *pojednávane po vykonaní odročené za účelom uloženia účastníkom uviesť adresy svedkov a čísla vkladných knižiek*
18. 9. - *oznámenie svedkov zo strany navrhovateľa*

ROK 2003

7. 10. - *nariadené pojednávanie na deň 24. 10. 2003*
22. 10. - *doručená žiadosť odporkyne o odročenie pojednávania z dôvodu kúpeľnej liečby*
24. 10. - *pojednávane odročené na 7. 11. 2003*
6. 11. - *PZ odporkyne doručila zrušenie plnej moci*
7. 11. - *po vykonanom pojednávaní odročené za účelom nariadenia znaleckého dokazovania (...)*
19. 11. - *doručené vyjadrenie navrhovateľa spolu s listinnými dôkazmi*

ROK 2004

30. 3. - *uznesenie o nariadení znaleckého dokazovania*
16. 4. - *doručené námietky navrhovateľa k osobe znalca*
22. 4. - *súd námietkam vyhovel a ustanovil nového znalca*
10. 5. - *doručené odvolanie znalca voči jeho ustanoveniu*
10. 5. - *uznesenie o ustanovení nového znalca* 17.6.- *doručené podanie odporkyne*
17. 6. - *doručená žiadosť znalca o upresnenie predmetu znaleckého dokazovania*
26. 7. - *zaslaná odpoveď znalcovi*
- 26.7. - *podanie posudku znalcom*
26. 7. - *znalecký posudok doručovaný účastníkom*
- 30.7. - *doručené vyjadrenie k posudku zo strany navrhovateľa*
3. 8. - *doručené vyjadrenie k posudku zo strany odporkyne*
12. 8. - *vypracované uznesenie o priznaní znalečného*
27. 8. - *doručené odvolanie odporcu proti priznanému znalečnému*
6. 9. - *spis predložený Krajskému súdu Žilina na rozhodnutie o odvolaní*

ROK 2005

- 29. 4. - spis vrátený krajským súdom bez rozhodnutia s pokynom na vykonanie úkonov pred predložením vecí odvolaciemu senátu
- 28. 2. - doručené žiadosť odporkyne na konanie vo veci
- 2. 5. - výzva znalcovi na upresnenie znalečného
- 4. 5. - štúdium spisu odporkyňou a žiadosť Okresnej prokuratúry Martin na zapožičanie pripojeného spisu PZ-ČTS-223/96
- 11. 5. - predloženie plnej moci novým PZ navrhovateľa
- 12. 5. - doručené vyjadrenie znalca
- 31. 5. - vec predložená opätovne Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie proti odvolaniu navrhovateľa zo dňa 12.8.2004
- 22. 12. - spis vrátený z KS za účelom vyhotovenia opravného uznesenia

ROK 2006

- 27. 2. - vypracované opravné uznesenie
- 17. 3. - podané odvolanie navrhovateľa proti opravnému uzneseniu 20. 3. - spis zaslaný KS na rozhodnutie
- 4. 8. - doručené uznesenie KS Žilina
- 17. 8. - doručené odborné vyjadrenie navrhovateľa k znal. posudku
- 16. 10. - pojednávanie odročené po vypočutí účastníkov na 13. 11. 2006
- 13. 11. - pojednávanie - výsluch svedkov- odročené na neurčito
- 29. 11. - vypracované uznesenie o priznaní znalečného
- 13. 12. - pojednávanie - návrh na uzavretie zmieru - odročené na neurčito
- 13.12. - doručené odvolanie odporkyne voči uzneseniu o znalečnom a žiadosť o oslobodenie od platenie súdnych poplatkov

ROK 2007

- 13. 2. - vypracovanie uznesenia o nepriznaní oslobodenia
- 27. 3. - pojednávanie po vypočutí účastníkov odročené za účelom vykonania obhliadky domu
- 25. 4. - vykonaná obhliadka
- 26. 6. - pojednávanie odročené po výsluchu účastníkov na neurčito 2. 8. - pojednávanie

vytýčené na 28. 9. 2007

- 17. 9. - pokyn na zrušenie vytýčeného pojednávania z dôvodu zmeny zákonného sudcu a štúdium spisu v tom čase v rozsahu 264 strán*
- 9. 10. - vytýčené pojednávanie na 22. 10. 2007*
- 22. 10. - pojednávanie - navrhovateľ sa nedostavil - uložená pokuta, odročené na 16. 11.*
- 16. 11. - pojednávame odročené na žiadosť PZ navrhovateľa, ktorý vstúpil do konania dňa 13. 11. 2007*
- 29. 11. - pojednávanie vytýčené na 14. 1. 2008*

ROK 2008

- 14. 1. - pojednávanie odročené z dôvodu PN zákonného sudcu (...)*
- 30. 1. - pojednávanie vytýčené na 22. 2. 2008 (...)*
- 28. 2. (správne má byť 22. 2. 2008, pozn.) - pojednávanie výsluch účastníkov - zisťovanie masy BSM odročené na 17. 3 za účelom pokračovania v zisťovaní*
- 17. 3. - pojednávanie - výsluch účastníkov - zisťovanie masy BSM odročené na neurčito za účelom ustanovenia znalca na ohodnotenie hnutelných vecí. Bolo uložené PZ navrhovateľa aby sa písomne vyjadril k ďalším položkám uvedeným odporkyňou, lehota uplynula 2. 4. 2008 (ku dňu 3. 4. 2008 nedoručené)*

Prekážky postupu podľa § 107 a nasl. OSP v spise nie sú zaznamenané.

Prieťahy v konaní vznikli podľa stavu v spisovom materiáli aj z dôvodu práceneschopnosti účastníkov konania, odročovaním pojednávanií z dôvodu striedania právnych zástupcov a tiež z dôvodu neúčasti právnych zástupcov na niektorých pojednávaniach. Okrem toho došlo v predmetnej veci aj k zmene zákonných sudcov. Od nápadu veci do 1. 3. 2007 vo veci konal JUDr. L. M. Od 1. 3. 2007 do 16. 9. 2007 JUDr. Dušan Pagáč a od 17. 9. 2007 JUDr. B. S.

Podľa nášho názoru súd z objektívnych dôvodov nemohol vo veci rozhodnúť skôr. Či išlo o zbytočné prieťahy v konaní, nech ustáli Ústavný súd Slovenskej republiky.“

Z obsahu sťažnosti a zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 6 C 32/1997 ústavný súd zistil rovnaké skutočnosti, ktoré uviedol okresný súd, preto ich považoval za preukázané.

Právny zástupca sťažovateľa k vyjadreniu predsedníčky okresného súdu nezaujal stanovisko.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

II.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov, a porušenia práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Odstránenie stavu právnej neistoty je podstatou, účelom a cieľom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ (napr. IV. ÚS 59/03), pričom „tento účel možno dosiahnuť zásadne až právoplatným rozhodnutím. Nepostačuje, že štátny orgán vo veci koná“ (I. ÚS 76/03, II. ÚS 157/02). K vytvoreniu „stavu právnej istoty preto dochádza až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného štátneho orgánu“ (napr. III. ÚS 127/03).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z § 6 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1 OSP, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd zásadne bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru), v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 111/02, III. ÚS 142/03) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu veci a jeho význam pre sťažovateľa.

1. Predmetom konania pred okresným súdom je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ide o konanie, ktoré nie je právne zložitá (obdobne napr. IV. ÚS 173/05, III. ÚS 336/07). Uplatňovanie tejto úpravy je stabilizované v rozsiahlej judikatúre všeobecných súdov, ktorá obsahuje aj jednoznačnú metodiku postupu a prerokovania takých majetkových sporov. Takéto spory sú však skutkovo zložitejšie a svojou povahou náročné na dokazovanie, pretože treba nielen zistiť okruh vecí patriacich do zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov konania, ale aj ich hodnotu ku dňu zániku a zohľadniť aj viacero skutočností, ktoré vyplývajú z § 150 Občianskeho zákonníka, najmä pokiaľ ide o komplexnosť vyporiadania tohto majetkového spoločenstva. Faktická zložitosť veci bola v tomto konaní vyvolaná počtom a povahou vecí tvoriacich predmet bezpodielového spoluvlastníctva, súhlasným alebo nesúhlasným stanoviskom účastníkov konania k veciam tvoriacim predmet bezpodielového spoluvlastníctva, ako aj potrebou znaleckého dokazovania hodnoty nehnuteľností a hnutel'ného majetku ku dňu zániku manželstva. V tejto súvislosti však ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že ani prípadná skutková zložitosť sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za priet'ahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (mutatis mutandis I. ÚS 47/96, II. ÚS

6/06). Ústavný súd konštatuje, že žiadna skutková zložitosť veci v danom prípade nemôže však ospravedlniť doterajšiu 11-ročnú dĺžku konania vedeného okresným súdom bez jediného meritórneho rozhodnutia vo veci samej.

2. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Sťažovateľ bol síce v konaní aktívny a súčinnosťný, niekoľkokrát podal aj sťažnosti na priet'ahy v konaní, ale na druhej strane ústavný súd zistil, že doterajšia doba konania bola čiastočne ovplyvnená i úkonmi sťažovateľa (akceptoval v tomto smere vyjadrenie predsedníčky všeobecného súdu), na ktoré musel okresný súd reagovať. Sťažovateľ podal dvakrát „*odvolanie*“ (27. augusta 2004 a 17. marca 2006) proti uzneseniam o priznaní odmeny znalcovi, námietky proti ustanovenému znalcovi (16. apríla 2004) a znaleckému posudku (30. júla 2004), ale podľa názoru ústavného súdu využitie možností daných sťažovateľovi procesnými predpismi (napr. Občiansky súdny poriadok) na uplatňovanie a presadzovanie jeho práv v súdnom konaní môže síce spôsobiť predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (napr. I. ÚS 31/01). V takomto prípade však zodpovednosť nemožno pripísať ani štátnemu orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04).

Sťažovateľ sa tiež nezúčastnil pojednávania 22. októbra 2007 a v dôsledku neúčasti jeho právneho zástupcu okresný súd odročil aj dve pojednávania (6. mája 1999 a 13. novembra 2000), ale tieto skutočnosti vzhľadom na iné úkony a neefektívny postup okresného súdu podstatne neprispeli k predĺženiu doby tohto konania.

Na jeho ťarchu možno pripísať iba to, že niektoré návrhy na dokazovanie (listinné doklady) predkladal okresnému súdu so značným oneskorením, napr. až 19. novembra 2003 doplnil špecifikáciu investícií do nehnuteľnosti, ktorá bola predmetom vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, a návrhy na vypočutie šiestich svedkov podal až na pojednávaní konanom 16. októbra 2006, t. j. takmer po 10 rokoch od podania žalobného

návrhu.

3. Pri hodnotení doterajšieho postupu okresného súdu v namietanom konaní poukazuje ústavný súd na to, že v jeho konaní sa vyskytli menšie (od 5 mesiacov) či väčšie obdobia nečinnosti (až 19 mesiacov), ktoré uviedol a priznal aj okresný súd vo svojom vyjadrení k sťažnosti. Postup okresného súdu od 22. januára 1997, keď mu bolo doručené vyjadrenie odporkyne k návrhu, až do 30. marca 2004, keď nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odboru oceňovania nehnuteľností, ústavný súd hodnotí ako obdobie nečinnosti a neefektívnej činnosti, pretože v tomto období (obdobie viac ako 7 rokov) neurobil žiadny úkon smerujúci k meritórnemu rozhodnutiu a k odstráneniu stavu právnej neistoty účastníkov konania. Neefektívna činnosť bola tiež zistená aj od septembra 2004, keď okresný súd predčasne predložil spis odvolaciemu súdu za účelom rozhodnutia o námietkach sťažovateľa proti priznaniu odmeny znalcovi, a opakovane aj 31. mája 2005, keď mu odvolací súd vrátil spis za účelom vypracovania opravného uznesenia, pretože v uznesení o priznaní znalečného táto suma nebola správne vypočítaná.

Aj keď ústavný súd v inom období neprehliadol aktivitu okresného súdu v napadnutom konaní, pretože nariadil vo veci množstvo pojednávaní (na niektorých vykonal aj dokazovanie vypočutím svedkov a účastníkov konania), nariadil znalecké dokazovanie na ohodnotenie nehnuteľností a vykonal ohliadku na mieste samom (v apríli 2007), je neakceptovateľné to, že dosiaľ vo veci samej nerozhodol rozsudkom, teda nepostupoval v zmysle citovaných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Uvedená nečinnosť okresného súdu nadobudla charakter zbytočných prietáhov najmä v kontexte neprimerane dlhého jedenásťročného konania, ale aj neefektívneho konania okresného súdu v danej veci, keďže napr. o vykonaní znaleckého dokazovania hnutel'ných vecí začal uvažovať až na pojednávaní konanom 17. marca 2008 (nie je zlučiteľné s čl. 48 ods. 2 ústavy a s čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby o návrhu na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktorý bol súdu doručený 2. januára 1997, nebolo dosiaľ rozhodnuté).

Aj predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení konštatovala, že sťažnosť sťažovateľa na zbytočné prietahy v konaní je dôvodná, a priznala zbytočné prietahy v konaní.

Vzhľadom na všetky uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

Pretože ústavný súd zistil porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, prikázal okresnému súdu, aby vo veci konal a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza sťažovateľ domáhajúci sa rozhodnutia súdu vo svojej veci.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500 000 Sk z dôvodov uvedených vo svojej sťažnosti.

Podľa názoru ústavného súdu prichádza v tomto prípade do úvahy priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (napr. I. ÚS 15/02, IV. ÚS 84/02).

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania okresného súdu, ktoré je vedené pod sp. zn. 6 C 32/97, berúc do úvahy konkrétne okolnosti prípadu, ako aj skutočnosť, že konanie vo veci nebolo do rozhodnutia ústavného súdu právoplatne skončené, ústavný súd považoval priznanie sumy 100 000 Sk za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde. Vo zvyšnej časti žiadosti sťažovateľa nevyhovel.

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátom JUDr. M. B. Pri určení výšky náhrady trov vychádzal ústavný súd z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za I. polrok 2007, ktorá bola 19 056 Sk, a z toho, že za jeden úkon vykonaný v roku 2008 patrí odmena pre každého sťažovateľa v sume 3 176 Sk, spolu s režijným paušálom k tomuto úkonu v sume 190 Sk. Úhradu sťažovateľovi priznal za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2008 (prevzatie a prípravu zastúpenia, podanie sťažnosti v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov v celkovej sume 6 732 Sk.

Úhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. mája 2008